

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: Mgr. Ing. R. B., nar. X, bytem X
proti
žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČ 70890366, odbor dopravy se
sídlem Škroupova 1760/18, 301 00 Plzeň

v řízení o žalobě ze dne 6. 12. 2024 proti rozhodnutí žalovaného č. j. PK – DSH/14113/24
ze dne 8. 10. 2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Rozhodnutím Magistrátu města Plzně Odbor správních činností, oddělení dopravních přestupků byl žalobce dne 19. 7. 2024 uznán vinným z porušení ust. § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 31. 12. 2023 a z naplnění skutkové podstaty přestupku ve smyslu ust. § 125f odst. 1 téhož zákona, neboť jako provozovatel

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

motorového vozidla tov. zn. Peugeot, RZ : X nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť na podkladě oznámení o podezření ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích Městské policie Plzeň, Dopravní skupiny, bylo zjištěno, že dne 22. 11. 2023, nejméně v době od 14.15 do 14.34 hodin v Plzni, na vozovce pozemní komunikace ulice Resslera v blízkosti domu č. 1, nezjištěný řidič neoprávněně stál s uvedeným vozidlem v úseku označeném svislou dopravní značkou B29 (zákaz stání) s dodatkovou tabulkou E 13 „MIMO ZÁSODOVÁNÍ MAX 15 MIN.“ nad dobu povolenou pro zásobování, minimálně 19 minut, tedy se neřídil pokynem dopravní značky (dodatkové tabulky), čímž porušil ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu ve znění účinném do 31. 12. 2023, kdy toto jednání vykazuje znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Za tento přestupek byla žalobci jakožto provozovateli vozidla uložena dle ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu ve znění účinném do 31. 12. 2023 za současného využití ust. § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto rozhodnutím žalovaného č.j. PK-DSH/14113/24 ze dne 8.10. 2024 tak, že odvolání bylo zamítnuto a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.

II.

Žaloba

3. Žalobou se žalobce domáhal zrušení obou výše uvedených správních rozhodnutí. První žalobní námitkou bylo pochybení správních orgánů, jež žalobce spatřoval v neakceptaci žalobce jako právního zástupce J. T. – D., jehož označil jako řidiče vozidla za situace, kdy předložil plnou moc, jímž byl k jeho zastupování zmocněn. Nesouhlasil s tím, že žalovaný neakceptaci plné moci odůvodnil označením plné moci za „historickou“, s tím, že advokát a klient při uzavření plné moci nemohli vědět, že se dostanou v budoucnu do střetu zájmů atd., přičemž tuto argumentaci žalobce považuje nerelevantní a odůvodnění tohoto kroku považuje za nekonkrétní, obecné a pochybné.

4. Dále má žalobce zato, že správní orgán učinil hrubě nesprávný závěr, pokud na základě jednoho řidičem vozidla nevyzvednutého dopisu žalovaný dovodil, že nemá jiné prostředky ke zjištění osoby řidiče vozidla, v důsledku čehož věc proti němu odložil a počal stíhat za přestupek žalobce jakožto provozovatele vozidla. Řidič vozidla však byl provozovatelem ve smyslu zákona spolehlivě identifikován a správní orgán nemá co dále k osobě řidiče „zjišťovat“. Uvedený závěr navíc koliduje s tím, že žalobcem označený řidič je prokazatelně právně zastoupen žalobcem, což správní úřad protiprávně a účelově ignoruje a protiprávně se obrátil přímo na označeného řidiče a jeho právního zástupce o tomto nevyrozumívá.

5. Druhá žalobní námitka se týkala otázky posouzení formální a materiální stránky přestupku, jenž musí dle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. kromě formální stránky vykazovat i znak společenské škodlivosti, jež by měla být vyšší než nepatrná. V posuzované věci řidič předmětného vozidla překročil dobu pro povolené stání zásobovacího vozidla o 4 minuty, což lze bezpochyby označit jako naprosto bagatelní porušení povinnosti, v důsledku čehož není projednáváný přestupek „ohrožujícím“ jako je např. určité překročení povolené

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

rychlosti apod, neboť se jedná o přestupek víceméně administrativního charakteru, jenž sám o sobě svojí podstatou vylučuje vyvolání společenské škodlivosti jako takové a tak by také jednání řidiče vozidla mělo být posuzováno. Tuto argumentaci správní orgán prvního stupně nepřijímá a sám uvádí, že je v okolí řada provozoven vyžadujících zásobování, avšak pomíní, že k osobám je užívajícím náleží sám žalobce a žalovaný paradoxně uvádí, že hledání alternativního způsobu parkování a stání na jiných místech by mohlo ohrožovat bezpečnost a plynulost silničního provozu, avšak toto vztahuje pouze na ostatní, jako by sám žalobce nebyl uživatelem blízké nemovitosti, což správní orgány nezpochybnilly.

6. Třetí žalobní námitka směřovala k výkladu svislého dopravního značení dotýkajícího se posuzovaného přestupkového jednání. Dovozovaný přestupek je postaven na umístění dopravní značky B 29 Zákaz stání s dodatkovou tabulkou E 13 „Mimo zásobování“ a na druhém řádku „Max. 15 minut“. Text „Mimo zásobování“ znamená, že značka se zákazem stání se na zásobovací vozidla nevztahuje. Toto plyne z Vyhlášky č. 30/2001 Sb. v platném znění, když z § 15 odst. 2) plyne výklad obsahu dodatkových tabulek „Jen zásobování“ a „Mimo zásobování“. To vede k jednoznačnému závěru, že hlavní svislá dopravní značka B 29 „Zákaz stání“ se na zásobovací vozidlo žalobce nevztahuje. Další text „Max. 15 min.“ je nutno označit jako zmatečný, neboť není zřejmé, zda se vztahuje k zásobování, tedy, že 15 minut neplatí neplatnost značky zákazu stání, či zda se vztahuje obecně ke značce zákazu stání, který platí maximálně nebo naopak minimálně 15 minut či dokonce umožňuje jiný výklad. Na zmatečnost uvedeného dopravního značení ukazuje i následná činnost žalovaného, který v průběhu měsíce listopadu nahradil značení B 29 Zákaz stání s dodatkovou tabulkou E 13 „Mimo zásobování“ a na druhém řádku „Max. 15 min.“ novým dopravním značením značkou IP 13b Parkoviště s parkovacím kotoučem s dodatkovou tabulkou E 13 „Po-pá 7-19 h „Jen zásobování max 15 min“. Avšak i tato změna opětovně umožňuje několik výkladů.

III.

Vyjádření žalovaného

7. Ve vyjádření k žalobě ze dne 6. 1. 2025 žalovaný uvedl, že setrvává na svém rozhodnutí neakceptovat v rámci správního řízení z důvodu kolize zájmů žalobce, jakožto advokáta, a jím označeného řidiče, jakožto jeho klienta, žalobcem předloženou plnou moc a v podrobnostech odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

8. K námitkám žalobce týkajícím se postupu ohledně zjištění osoby řidiče žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně učinil v souladu se zákonem i konstantní judikaturou nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, tedy řidiče vozidla, a tyto považuje v souladu se zákonem i konstantní judikaturou za zcela dostatečné. Řízení o přestupku provozovatele bylo zahájeno po splnění této zákonné podmínky, přičemž žalobce byl o tomto postupu správním orgánem I. stupně řádně poučen ve výzvě k úhradě určené částky. Za situace, kdy žalobce k osobě řidiče sdělil pouze jeho adresu v zahraničí, na níž nebyl kontaktní a zároveň není evidován v informačním systému evidence obyvatel, neměl žalovaný žádné jiné prostředky ke zjištění jeho osoby. V souvislosti se svým dalším postupem odkázal na rozhodnutí NSS ze dne 5. 6. 2020 č.j. 4 As 450/2019–36 uvedené výše. K argumentaci žalobce, že měl správní orgán vyvrátit jeho tvrzení o zaparkování vozidla panem Dragescu, žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí, v němž konstatoval, že negativní skutečnost, tedy, že se skutku někdo nedopustil, nelze ze své povahy prokázat,

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

zvláště za situace, kdy na adrese sdělené žalobcem se uvedenou osobu nepodařilo zkontaktovat a získat tak její vyjádření.

9. K významu dopravního značení B 29 s dodatkovou tabulkou žalovaný uvedl, že ji v posuzovaném případě nelze vysvětlit jinak, než že v úseku této značky je zakázáno stání, nicméně dodatková tabulka omezuje její platnost na vozidla zajišťující zásobování, resp. zákaz stání platí pro všechna vozidla MIMO vozidel ZÁSOBOVÁNÍ. Tím je každé motorové vozidlo, jehož řidič v daném úseku vykládá či nakládá zboží, jímž zásobuje danou provozovnu či prodejnu a text „MIMO ZÁSOBOVÁNÍ MAX 15 MIN.“ znamená, že na místě může vozidlo stát a vykonávat svou činnost zásobování po dobu 15 minut.

10. Dále žalovaný uvedl, že zcela setrvává na svém rozhodnutí a vzhledem k tomu, že žalobní námitky žalobce jsou shodné s námitkami v odvolání, a žalovaný se s nimi již vypořádal v napadeném rozhodnutí, v plném rozsahu na ně odkázal. Žalobu považuje za nedůvodnou a navrhl, aby byla zamítnuta.

IV.

Replika žalobce

11. Žalobce v replice ze dne 24. 1. 2025 uvedl, že setrvává na tom, že právní řád nedává správnímu orgánu legální zmocnění neakceptovat plnou moc udělenou advokátovi.

12. K odkazu žalovaného na judikaturu, z níž vycházel, a ze které vyplývá, že osobě žijící v zahraničí, jež nepřebírá zásilky, stačí zaslat jedinou výzvu, žalobce uvedl, že pokud žalovaný dovodil, že jím označený řidič žije v zahraničí, pak k takovému závěru nelze s jistotou dospět, neboť lze předpokládat, že tato osoba žije v ČR, avšak správní orgán na ověření této skutečnosti zcela rezignoval a zároveň neměl podložený předpoklad, že p. D. zásilky nepřebírá. Z tohoto důvodu pak jedno nepřevzaté oznámení pro přenesení odpovědnosti na provozovatele vozidla nemůže obstát. Citovaný judikát zjevně směřuje proti hromadným excesům, kdy je nějaká osoba opakovaně vydávána za řidiče vložily aut provozovatele, což však v posuzované věci nepřichází v úvahu.

13. Žalobce dále s odkazem na původní pořadí žalobních námitek uvedl, že primárně by měla být posouzena relevance svislého dopravního značení a poté případně bagatelnost přestupku. Výklad žalovaného týkající se souvztažnosti dodatkové tabulky a dopravní značky zákazu stání je samozřejmě výkladem konvenujícím žalovanému. Na prokazatelně zásobovací vozidlo žalobce se dodatkovou tabulkou stanovený zákaz stání nevztahuje, když na dalším řádku text MAX. 15 MIN. se vztahuje k „hlavní“ dopravní značce zákaz stání, což by znamenalo, že erga omnes do doby 15 minut zákaz stání neplatí. Jasný výklad by byl např. pouze za situace, kdy by „hlavní“ dopravní značka zákazu stání doplňoval text: ZÁSOBOVÁNÍ STÁNÍ POVOLENO MAX.15 MIN. apod, což ostatně správní orgán vědom si sporného výkladu ex post hojil změnou dopravního značení.

V.

Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

14. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

15. O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání, neboť oba účastníci s takovým postupem vyjádřili výslovný souhlas [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.)].

VI.

Rozhodnutí soudu

16. Žaloba není důvodná.

17. Ze správního spisu vyplývá, že dne 22. 11. 2023 od 14. 15. do 14.34 hod. bylo na silniční komunikaci v Plzni, Resslova, nejbližší domu č.p. 1 zaparkováno vozidlo Peugeot RZ X, jehož provozovatelem je žalobce, v úseku označeném platnou svislou dopravní značkou B29 – Zákaz z stání, s dodatkovou tabulkou – „Jen zásobování Max. 15 min“, přičemž v době dokumentace a řešení přestupku se k vozidlu nedostavil žádný řidič, neprobíhalo zásobování, čímž došlo ke spáchání přestupku dle § 125c zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, přičemž přestupek nebylo možné projednat na místě ve zkráceném řízení a v případě, že byla použita na vozidle strážníkem MP Plzeň výzva k projednání přestupku, nikdo se ve stanovené lhůtě k projednání přestupku nedostavil.

18. Poté, co byl žalobce coby provozovatel předmětného vozidla správním orgánem I. stupně vyzván k uhrazení určené částky ve výši 400 Kč a zároveň byl vyzván, že ve lhůtě 30 dnů může písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku, uvedená částka nebyla uhrazena a žalobce sdělil, že vozidlo v inkriminované době řídila osoba J. T.-D., které vozidlo zapůjčil k přestěhování osobních věcí, a jež mu vozidlo v době okolo 14 hodiny vrátila na adrese jeho trvalého pobytu v P. Po jakou dobu vozidlo stálo na místě mu není známo. Žalobce sdělil adresu uvedené osoby v Rumunsku s tím, že jiná data mu známa nejsou.

19. Žalobce byl následně vyzván k doplnění údajů umožňujících identifikaci označeného řidiče s tím, že následně bude správní orgán pokračovat v šetření osoby řidiče dle těchto údajů. Na toto žalobce reagoval sdělením, že zpětně zjistil, že jím označená osoba jím byla jakožto advokátem v jiné věci právně zastoupena a plná moc dosud nebyla vypovězena ani jinak ukončena, a proto jeho zastoupení trvá. Z žalobcem předložené plné moci vyplývá, že tato mu byla J. T. – D., nar. X, trvale bytem v X, udělena jako generální plná moc dne 1. 9. 2017.

20. Správní orgán I. stupně následně žalobce vyrozuměl, že uvedenou plnou moc neakceptuje z důvodu, že takovou situaci považuje za učebnicový příklad střetu zájmů, neboť zájmy žalobce, jakožto provozovatele vozidla, a zájmy jím zastupovaného klienta jsou ve zjevném rozporu, neboť je naprosto nepochybné, že jestliže uznání viny osoby řidiče zároveň liberuje v případě objektivní odpovědnosti žalobce jako fyzickou osobu a naopak, tedy zájmy žalobce jakožto provozovatele vozidla a zájmy označené osoby by mohly být ve vzájemném rozporu, v důsledku čehož by žalobce jakožto jeden subjekt měl dvojí postavení s rozdílnými zájmy. Žalobce byl opětovně vyzván ke sdělení dalších kontaktních údajů na sděleného řidiče, např. doručovací adresy v ČR či telefonního kontaktu. S tímto postupem projevil žalobce nesouhlas, v němž mj. žalovaného poučil, že dle Etického kodexu ČAK je

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

povinen upřednostnit zájmy klienta nad zájmy vlastními, a proto v dané věci hájí zájem klienta i za situace, že by to v důsledku mohlo poškodit jeho zájem. Zároveň žalobce žádné další údaje umožňující kontaktování označeného řidiče nesdělil.

21. Následně žalovaný dne 2. 5. 2024 odložil věc podezření ze spáchání výše uvedeného přestupku, jehož se měl dopustit neznámý řidič, s odůvodněním, že ani přes veškerou snahu se do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, se mu nepodařilo ustanovit konkrétní osobu řidiče a nepodařilo se zajistit jeho vyjádření, neboť zásilka obsahující předvolání k podání vysvětlení zaslaná na adresu sděleného pobytu v X se vrátila zpět coby nepřevzatá a jiné kontaktní údaje k této osobě zjištěny nebyly a není znám ani žádný nezúčastněný svědek události, jenž by mohl přispět k ozřejmění osoby, jež vozidlo na uvedené místo zaparkovala, přičemž žalovaný již nemá další možnost, jak skutečnosti týkající se osoby řidiče zjistit.

22. Dne 9. 5. 2024 byl vydán správním orgánem příkaz, jímž byl žalobce jakožto provozovatel vozidla uznán vinným z porušení ust. § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu a z naplnění skutkové podstaty přestupku ve smyslu ust. § 125f odst. 1 téhož zákona, proti němuž podal odpor. Při ústním jednání žalobce uvedl, že před projednávaným porušením pravidel silničního provozu mu vozidlo, jímž došlo k uvedenému jednání nebylo odcizeno, stejně tak ani tabulka s přidělenou SPZ, ani nepodal žádost o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel. K osobě označeného řidiče se žalobce nevyjádřil.

23. Dne 19. 7. 2024 bylo vydáno rozhodnutí, jímž byl žalobce uznán vinným z naplnění skutkové podstaty výše uvedeného přestupku a o odvolání žalobce proti němu bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím, jímž bylo odvolání zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu 1. stupně bylo potvrzeno.

24. Dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu *„Provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.“*

25. Dle ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu *„Provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.“*

26. Dle ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu *„Při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.“*

27. Dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu *„Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j) nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II. tohoto zákona.“*

28. První žalobní námitka směřovala do neakceptace plné moci, již žalobci udělil dne 1. 9. 2017 J. T. – D., jehož žalobce označil jako řidiče vozidla v době spáchání přestupku, z důvodu kolize jejich zájmů. Žalobce v té souvislosti tvrdil neexistenci střetu zájmů, neboť zájem jeho i označeného řidiče – jeho klienta – je exkulpací z dovozovaného přestupkového jednání. Žalobce však pomíjí, jak uvedly již správní orgány, že při dosahování tohoto cíle logicky dochází ke kolizi zájmů uvedených osob, neboť primárním smyslem přestupkového

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

řízení je zjistit osobu, jež se přestupku dopustila, tedy činit nezbytné kroky ke zjištění osoby řidiče, přičemž pokud tento není zjištěn (a jedná se o porušení pravidel a povinností dle ust. § 125f odst. 2 zákona o silničním provozu), nastupuje odpovědnost provozovatele vozidla za přestupek ve smyslu ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Evidovaný provozovatel vozidla se tudíž může odpovědnosti za přestupek zbavit, mimo naplněním liberačních důvodů uvedených v ust. § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu, toliko tím, že osoba řidiče je uznána vinnou ze spáchání předmětného přestupku, avšak pak se dá zcela důvodně předpokládat, že sdělený řidič rovněž usiluje o zbavení se odpovědnosti za přestupek. Žalobce, jakožto provozovatel vozidla, kterým byl spáchán přestupek, by vystupoval v řízení jako advokát řidiče, jehož sám předložil správnímu orgánu jako potencionálního obviněného, jednoznačně veden úmyslem zbavit se odpovědnosti za posuzovaný přestupek. Dle názoru soudu lze mít pochybnosti o pravdivosti tvrzení žalobce ohledně osoby, jež v době spáchání přestupku byla řidičem vozidla. Soudu se jeví nepravděpodobné, že by žalobce, jenž je zároveň advokátem, svěřil svému bývalému klientovi, jenž je rumunské národnosti, vozidlo, jehož je provozovatelem, aniž by měl na tuto osobu např. telefonický či alespoň emailový kontakt a aniž by znal adresu jejího bydliště v ČR za situace, kdy uvedl, že této osobě vozidlo zapůjčil pro účely přestěhování osobních věcí této osoby. Žalobce byl přitom opakovaně správním orgánem vyzván ke sdělení bližších údajů o této osobě tak, aby ji bylo možno účinně kontaktovat. Pokud by byl žalobce s uvedenou osobou v kontaktu, což by bylo na místě předpokládat, má-li k ní takovou důvěru, že jí svěří vozidlo, jehož je provozovatelem, pak se nabízí otázka, proč žalobce správnímu orgánu nepředložil aktuální plnou moc, ale plnou moc, jež mu byla udělena před cca 7,5 lety.

29. V té souvislosti lze zároveň důvodně pochybovat o tom, že by žalobci jím označená osoba právě s ohledem na nespornou existenci střetu zájmů plnou moc pro zastupování v posuzované věci udělila. Žalobce uvedl, že je vázán stavovskými předpisy, a proto se cítí být povinen upřednostnit zájmy klienta nad zájmy vlastními i za situace, že by to v důsledku mohlo poškodit jeho zájem. Pak je ovšem otázkou, z jakého důvodu toto žalobce nenaplnil v praxi tím, že by v reakci na výzvu správního orgánu k uhrazení určené částky ve výši v podstatě bagatelní - 400 Kč – tuto částku zaplatil, a namísto toho, v rozporu s deklarovanou vůlí upřednostnit zájmy svého klienta před svými, tohoto označil jako řidiče vozidla.

30. Žalobce dále namítá, že správní orgán nesprávně dovodil, že jím označený řidič žije v zahraničí, přestože k takovému závěru nelze s jistotou dospět, neboť nelze vyloučit, že tato osoba žije v ČR a naopak to lze předpokládat, a žalobce proto správnímu orgánu vytýká, že na ověření této skutečnosti zcela rezignoval a uvádí, že z tohoto důvodu nebyl správný postup žalovaného, který považoval za postačující jeden neúspěšný pokus o doručení označenému řidiči do zahraničí, když správní orgán nemá ani jak podloženou premisu, že p. D. nepřebírá zásilky. Toto je dle žalobce důvodem, proč jedno nepřevzaté oznámení nemůže vést k přenesení odpovědnosti z řidiče na provozovatele. Žalobce v rámci této argumentace pomíjí své tvrzené odhodlání upřednostnit zájmy svého klienta před svými, stejně tak jako skutečnost, že za situace, kdy p. D. není evidován v evidenci obyvatel, nemá správní orgán žádnou možnost, jak zjistit jeho aktuální bydliště, a z tohoto důvodu je to právě žalobce, kdo by měl v tomto směru na výzvy správního orgánu konstruktivně reagovat, tak, aby p. D. mohl správní orgán jakožto údajného řidiče vozidla kontaktovat a vyslechnout jej.

31. Soud proto shledává správným postup správního orgánu I. stupně, který vyčerpal všechny v úvahu přicházející možnosti, jak pachatele přestupku zjistit poté, co sdělenou

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

osobu řidiče předvolal k podání vysvětlení a písemnost s předvoláním zaslal na adresu v X sdělenou žalobcem a tato se vrátila zpět nedoručená s poznámkou „nevyzvednuté“, přičemž žalobce jiné údaje, jež by mohly vést ke kontaktování této osoby nesdělil, a zároveň nebyl zjištěn žádný svědek, jenž by mohl osvětlit totožnost řidiče, a ani nebylo možno osobu řidiče ztotožnit z dostupného spisového materiálu či evidence obyvatel. Soud tedy považuje za nedůvodnou výtku žalobce vůči žalovanému, že neučinil dostatečné kroky k identifikaci řidiče za situace, kdy sám žalobce byl v tomto směru i přes opakované výzvy žalovaného zcela pasivní. Správní orgán I. stupně tak vyčerpал všechny v úvahu přicházející možnosti, jak pachatele přestupku ustanovit, a bylo proto zcela v souladu se zákonem, pokud správní orgán I. stupně oznámení přestupku řidiče odložil dle ust. § 76 odst. 1 písm. l) zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, a následně zahájil řízení o přestupku vůči žalobci jakožto provozovateli vozidla, s nímž byl přestupek spáchán. Důvodem je, že dle zákona o silničním provozu lze při splnění zákonem předpokládaných podmínek shledat odpovědným provozovatelem vozidla bez ohledu nato, že vozidlo v inkriminovanou dobu mohla řídit i jiná osoba.

32. Z tohoto důvodu vyslovil správní orgán přesvědčení, s nímž se soud ztotožňuje, a to, že je povinností žalobce konat v souladu s ust. § 19 odst. 1 písm. e) zákona č. 85/1996 Sb. o advokacii, tedy odmítnout poskytnutí právních služeb, jsou-li zájmy toho, kdo o poskytnutí právních služeb žádá, v rozporu se zájmy advokáta nebo osoby advokátovi blízké, a to navíc za situace, kdy s ohledem na dobu, jež uplynula od udělení plné moci lze mít důvodné pochybnosti o tom, zda by bylo vůlí žalobcem označeného řidiče, aby byl právě v této konkrétní věci zastoupen právě žalobcem.

33. Druhá žalobní námitka směřovala do nepatrné společenské škodlivosti přestupku s odůvodněním, že povolená doba parkování byla překročena o 4 minuty. Za situace, kdy maximální povolená doba parkování byla v inkriminovaném místě 15 minut, pak i krátké překročení této doby vede k naplnění formálního znaku přestupku. Zároveň není jisté, o jakou celkovou dobu byla povolená doba parkování překročena, neboť najisto je postaveno pouze to, že toto překročení trvalo minimálně 4 minuty. Soud se i přesto v té souvislosti zabýval otázkou společenské nebezpečnosti, tedy zejména tím, zda se k uvedené skutečnosti přidružily výjimečné okolnosti hodné zvláštního zřetele, např. nečekané zdržení způsobené technickou závadou na vozidle či zdravotní indispozicí řidiče, ev. jemu blízké osoby atp., přičemž žádné takové okolnosti nebyly prokázány a žalobce je ani netvrdil. Navíc nelze pominout, že žalobce argumentuje, tím, že uvedené možnosti parkování využil jakožto rezident pro účely zásobování, tedy z důvodu obsluhy domácnosti, kanceláře, odvozu materiálu, tříděného odpadu, navážení zásob, avšak zároveň na straně druhé uvádí, že vozidlo zapůjčil p. D. pro účely přestěhování jeho osobních věcí – aniž uvádí odkud a kam – tedy nikoli za účelem zásobování, a tento řidič mu vozidlo vrátil na inkriminované místo – ani sám žalobce proto pravděpodobně nezná přesnou dobu, po níž byla překročena povolená doba parkování. Za daných okolností se tedy jedná o běžný dopravní přestupek s dostatečnou společenskou nebezpečností a soud proto ani tuto žalobní námitku neshledal důvodnou.

34. Třetí žalobní námitka se týkala spornosti výkladu významu svislého dopravního značení B 29 Zákaz stání s dodatkovou tabulkou E 13 s textem „Mimo zásobování Max 15 Min“, jež nebylo respektováno. Žalobce v té souvislosti odkazoval na ust. § 15 odst. 2

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

vyhlášky č. 30/2001 Sb. v platném znění, dle něhož: „*Dodatková tabulka č. E 13 s nápisem "JEN ZÁSOBOVÁNÍ" omezuje platnost značky, pod kterou je umístěna, na vozidla zajišťující zásobování nebo lékařské, opravárenské, údržbářské, komunální a podobné služby pro oblast za značkou a na vozidla s označením č. O 1; pro tato vozidla neplatí značka, pod kterou je umístěna dodatková tabulka s nápisem "MIMO ZÁSOBOVÁNÍ".*

35. K tomu žalobce uvedl, že v tomto ustanovení je výslovně uvedeno, že na vozidla zajišťující zásobování neplatí značka, pod kterou je umístěna dodatková tabulka „mimo zásobování“, což vede k jednoznačnému závěru, že „hlavní“ svislá dopravní značka B 29 „Zákaz stání“ se na zásobovací vozidlo žalobce nevztahuje s tím, že další text „Max. 15 min.“ je zmatečný, neboť není zřejmé, zda se vztahuje k zásobování, tedy že 15 min. neplatí neplatnost značky zákazu stání, či zda se vztahuje obecně ke značce zákazu stání, který platí maximálně nebo naopak minimálně 15 minut či dokonce umožňuje jiný výklad.

36. S touto argumentací se soud neztotožňuje, neboť má zato, že tuto značku je třeba vykládat jako zákaz stání s výjimkou pro vozidla, jež slouží k zásobování s tím, že tato výjimka platí maximálně po dobu 15 minut. Zároveň se jedná o výjimkou, jež platí pouze pro vozidla, jež reálně vykonávají činnost zásobování, (k tomu v souvislosti s případem žalobce viz výše). Přistoupil-li by soud na žalobcovu argumentaci, že v úvahu připadá možnost, že smyslem tohoto dopravního značení je, že pro všechna vozidla je výjimka ze zákazu stání po dobu 15 minut a pro vozidla zajišťující zásobování tento časový limit neplatí, pak z logiky věci vyplývá, že značka by v tom případě neplnila svůj účel. Byl-li by zákaz stání obecně pro všechna vozidla omezen na 15 minut, pak pro účely zásobování by výjimka ze zákazu stání nebyla vůbec časově omezena, a je tudíž zřejmé, že takový dopad zákonodárce nezamýšlel. Ani tuto žalobní námitku proto soud neshledal důvodnou.

37. S ohledem na shora uvedené soud neshledal žádnou ze žalobních námitek důvodnou, zároveň má zato, že žalovaný dostal své povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu potřebném pro rozhodnutí, jeho procesní postup byl zákonný, závěry, jež na základě zjištěného skutkového stavu učinil, logicky, řádně a srozumitelně odůvodnil. Soud proto shledal žalobu nedůvodnou a v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

VII.

Náklady řízení

38. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. S ohledem na výsledek řízení, kdy vzniklo právo na náhradu nákladů řízení žalované, avšak té v souvislosti s řízením nevznikly žádná náklady nad rámec běžné úřední činnosti, soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

V Plzni dne 16. 6. 2025

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.